

[Poulsgaard]

hvert fald ikke ret meget, hvor pengene skal komme fra. Vi er lige så stolte som SF over, at vi har nogle dygtige arkitekter, og vi mener ikke, at uddannelsen er så ringe, at man behøver at jage til at lave den bedre. Lad nu arkitekterne få lov til at udvikle sig i frihed fremfor denne statsdirigering.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil gerne oplyse hr. Poulsgaard om, at så godt som alle de arkitekter, som har bygget de ting, vi har nævnt først i vores forslag, er uddannet på et tidspunkt, hvor der i arkitektuddannelsen indgik en temmelig lang praktikperiode.

Birthe Hansen (SF):

Jeg vil gerne takke kulturministeren for hendes venlige forståelse og for, at hun deler vores og alle andres bekymring over den manglende praktiske erfaring, der i dag er i arkitektuddannelsen, og så vil jeg da være meget glad, hvis det udvalg, kulturministeren vil nedsætte, kommer til at arbejde meget hurtigt.

Jeg forstår godt kulturministerens ønske om at se det hele i sammenhæng, men da dette trods alt kun er en forsøgsordning, havde vi håbet, at det kunne være blevet behandlet som et enkeltstående fænomen. Men o.k., lad os håbe, at udvalgsarbejdet bliver så hurtigt afsluttet, at de arkitektstuderende ikke skal vente i alt for mange år.

Så har jeg samtidig den store glæde at kunne sige tak både til højre og til venstre i salen – bortset fra hr. Poulsgaard – og som andre håber jeg jo også på, at det er sidste gang, vi er nødt til at fremsætte dette forslag.

Somme tider – og for ofte – må man konstatere, at folketingets medlemmer lider af en manglende vilje til at planlægge og beslutte for fremtiden. Man griber ustandselig til her-og-nu-besparelser, selv om omkostningerne på lang sigt vil overstige besparelserne. Man siger gang på gang nej herinde til ideer, der på længere sigt vil gavne vort samfund, såmænd ikke alene inden for kulturområderne, men også inden for mange andre områder.

Det, vi har foreslået, og som vi har talt om her i dag, er jo bare en forsøgsordning, der skal give de arkitektstuderende en lille del af

den baggrund, som uddannelsen har mistet, bl.a. på grund af beskæftigelsesproblemerne, nemlig den praktiske del i den næsten 7 år lange teoretiske uddannelse. Størsteparten – det var det, fru Ingerlise Koefoed fortalte hr. Poulsgaard, og jeg skal gerne gentage det – af de etablerede arkitekter har haft mulighed for at få en uddannelse, hvori det praktiske arbejde indgik som en væsentlig del, men sådan er det bare ikke for 1980ernes arkitektstuderende. Når man så sammenholder den manglende praktiske erfaring med en viden om, at ca. 80 pct. af de arkitektstuderende i dag kommer direkte fra gymnasiet, er det ikke mærkeligt, at Danske Arkitekters Landsforbund og arkitektskolerne betragter det som højst tvivlsomt, om Danmark fortsat på hjemmemarkedet og i udlandet kan hævde sig i konkurrencen og bevare det kvalitativt høje stade, som har været kendetegnet for danske arkitekter indtil nu.

Når vi så samtidig ved, at man herhjemme i løbet af de sidste 10–20 år har oparbejdet en byggeindustri, som giver Danmark den tredjestørste eksportindtægt, er det endnu mere urimeligt, at denne forsøgsordning endnu ikke er blevet gennemført, ikke for vores skyld, selv om det er anden gang, vi fremsætter forslaget, men for de arkitektstuderendes skyld. At fremsætte paradeforslag, fru Hanne Severinsen, overlader vi gerne til fru en eller til partiet venstre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) *Første behandling af lovforslag nr. L 57:*